

Bruksela, 12 maja 2016 r.
(OR. en)

8850/16

COHAFA 30
DEVGEN 92
ALIM 4
ONU 56
FAO 16
COJUR 13
COAFR 128
MAMA 72
MOG 52
COEST 119
COASI 80
COLAC 29
PROCIV 31
RELEX 382

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	12 maja 2016 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	8567/16
-----------------	---------

Dotyczy:	Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie Światowego Szczytu Humanitarnego
----------	--

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie Światowego Szczytu Humanitarnego, które to konkluzje zostały przyjęte na 3462. posiedzeniu Rady w dniu 12 maja 2016 r.

Konkluzje Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie w sprawie Światowego Szczytu Humanitarnego

1. Światowy Szczyt Humanitarny stwarza historyczną okazję dla społeczności światowej do przyjęcia na siebie wspólnej odpowiedzialności za ratowanie życia, łagodzenie cierpienia i zachowanie ludzkiej godności. UE i jej państwa członkowskie z zadowoleniem przyjmują ambitną wizję zawartą w sprawozdaniu sekretarza generalnego ONZ pt. „Jedna ludzkość: wspólna odpowiedzialność” oraz w dołączonym do niego dokumencie pt. „Program dla ludzkości”.
2. UE i jej państwa członkowskie angażują się na rzecz istotnych postępów w każdym z pięciu podstawowych obszarów odpowiedzialności, co do których ONZ sformułowała podstawowe zobowiązania.
3. Aby wcielić w życie wizję sekretarza generalnego ONZ, Światowy Szczyt Humanitarny musi przynieść istotne zmiany i zdecydowane działania prowadzone przez wszystkie zainteresowane strony, z wykorzystaniem zobowiązań zawartych w ramach z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych, programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 oraz porozumienia klimatycznego z Paryża. Światowy Szczyt Humanitarny będzie także stanowił ważny krok na drodze do mającego się odbyć w dniu 19 września 2016 r. szczytu Zgromadzenia Ogólnego ONZ w sprawie rozwiązania kwestii masowych przemieszczeń uchodźców i migrantów. Zobowiązujemy się do odegrania w pełni naszej roli w tym zbiorowym przedsięwzięciu.
4. Jako największy podmiot świadczący pomoc humanitarną na świecie, UE i jej państwa członkowskie znajdowały się na czele, jeżeli chodzi o wspieranie Światowego Szczytu Humanitarnego¹. Ponownie zapewniamy o naszym zobowiązaniu na rzecz humanitarnych zasad człowieczeństwa, neutralności, bezstronności i niezależności² oraz na rzecz niedopuszczania do upolitycznienia i instrumentalizacji pomocy humanitarnej. Apelujemy do przywódców światowych i do wszystkich zainteresowanych stron, by uczyniły to samo w Stambule.

---

¹ Komunikat Komisji pt. „W kierunku Światowego Szczytu Humanitarnego: globalne partnerstwo na rzecz skutecznych działań humanitarnych opartych na przyjętych zasadach” (11667/15), konkluzje Rady w sprawie procesu przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego (15232/15), rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie przygotowań do Światowego Szczytu Humanitarnego: Wyzwania i szanse w zakresie pomocy humanitarnej (2015/2051(INI)).

² Zapisane w Konsensusie europejskim w sprawie pomocy humanitarnej (Dz.U. C 25 z 30.1.2008, s. 1).

5. Działania humanitarne nie mogą zastępować rozwiązań politycznych. Podstawowymi przyczynami kryzysów i konfliktów należy się zajmować tak, by położyć kres niepotrzebnym ofiarom i ludzkiemu cierpieniu. Główna odpowiedzialność za zapobieganie konfliktom i ich rozwiązywanie spoczywa na rządach narodowych oraz na innych niż państwowe stronach konfliktów zbrojnych i wymaga udziału społeczności i społeczeństwa obywatelskiego w procesach politycznych i procesach rządzenia. UE i jej państwa członkowskie są świadome szczególnej roli kobiet w zapobieganiu konfliktom, ich rozwiązywaniu oraz w procesach pokojowych. UE i jej państwa członkowskie pozostają w gotowości do wspierania tych procesów przez zwiększenie inwestycji we wczesne ostrzeżenie i wczesne reagowanie oraz przez uruchomienie pełnej gamy polityk i instrumentów zgodnie z kompleksowym podejściem UE³, które ma zastosowanie na wszystkich etapach konfliktów lub innych kryzysów zewnętrznych poprzez wczesne ostrzeżenie i gotowość, zapobieganie konfliktom i mediację, reagowanie i zarządzanie kryzysowe, aż po szybkie zażegnanie kryzysu, uzyskanie stabilizacji i budowanie pokoju. UE i jej państwa członkowskie ponownie potwierdzają, że rozwiązywanie konfliktów i zapobieganie im oraz niedopuszczanie do nawrotu konfliktów stanowi podstawowy cel działań zewnętrznych UE.

---

³ Wspólny komunikat „Kompleksowe podejście UE do zewnętrznych konfliktów i sytuacji kryzysowych” (17859/13); konkluzje Rady w sprawie kompleksowego podejścia UE (9644/14).

6. UE i jej państwa członkowskie będą nadal w sposób zdecydowany i konsekwentny działać na rzecz poszanowania prawa międzynarodowego, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego, prawa uchodźczego oraz międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka. Poważne naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego powodują nadmierne ludzkie cierpienie i zaostrzają kryzysy humanitarne. Wszystkie strony konfliktów zbrojnych muszą przestrzegać międzynarodowego prawa humanitarnego, także zasad rozróżnienia, proporcjonalności i ostrożności, co jest uwzględnione także w międzynarodowym prawie zwyczajowym. Jest to szczególnie istotne dla ochrony ludności cywilnej, osób zatrzymanych oraz pozostających poza działaniami wojennymi, a także dla ochrony obiektów cywilnych⁴. Jest to także niezwykle istotne dla ochrony personelu humanitarnego i medycznego, pacjentów oraz obiektów medycznych; UE i jej państwa członkowskie będą nadal aktywnie propagować wszelkie dostępne środki, by wspomniany personel oraz obiekty nie stały się celami w trakcie konfliktów. UE i jej państwa członkowskie będą nadal umieszczać poszanowanie międzynarodowego prawa humanitarnego na pierwszym miejscu programu międzynarodowego, wzmacniając dialog i współpracę między państwami dotyczące wdrażania tego prawa i w pełni realizując wytyczne UE w sprawie propagowania przestrzegania tego prawa⁵.
7. To przede wszystkim państwa odpowiadają za zapewnienie odpowiedzialności za naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego. UE i jej państwa członkowskie apelują do wszystkich państw o zwalczanie bezkarności za naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego i apelują do wszystkich stron konfliktów zbrojnych o wspieranie ogólnościowych starań na rzecz systematycznego monitorowania i zgłaszania naruszeń międzynarodowego prawa humanitarnego i prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, a także zapewnienia odpowiedzialności. Popieramy starania na rzecz wzmacniania światowego wymiaru sprawiedliwości, mianowicie przez umacnianie zdolności jurysdykcji krajowych, zwłaszcza w drodze dalszego rozwijania procedur wzajemnej pomocy prawnej, i przez dalsze propagowanie współpracy z niezależnymi organizacjami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi, tak by osoby odpowiedzialne za naruszenia międzynarodowego prawa humanitarnego były szybko stawiane przed wymiarem sprawiedliwości. UE i jej państwa członkowskie będą nadal wspierać Międzynarodowy Trybunał Karny, także przez propagowanie jego wszechstronności i charakteru dopełniającego krajowe ustroje sądowe. Apelujemy do członków Rady Bezpieczeństwa ONZ o niegłosowanie na forum tej Rady przeciw wiarygodnym projektom rezolucji dotyczących terminowych i zdecydowanych działań mających na celu położenie kresu ludobójstwu, zbrodniom przeciwko ludzkości lub zbrodniom wojennym lub zapobieżenie takim zbrodniom.

---

⁴ takich jak szkoły, obiekty kulturalne i miejsca kultu

⁵ Dz.U. C 303 z 15.12.2009.

8. UE i jej państwa członkowskie będą wprowadzać środki ochrony przez cały czas trwania reakcji, uwzględniając potrzeby, słabości i zdolności konkretnych grup ludności. Potrzebne są bardziej wyważone działania lobbystyczne, by zapewnić dostęp organizacji humanitarnych umożliwiającą bezpieczne, niezakłócone i terminowe dostarczanie pomocy wszystkim ludziom będącym w potrzebie.
9. UE i jej państwa członkowskie są zdeterminowane, by pracować na rzecz wyeliminowania wszystkich form przemocy seksualnej i związanej z płcią, by zapewnić traktowanie tych, którzy tego doświadczyli, z godnością i by mogli oni otrzymać wsparcie niezbędne do odbudowania swojego życia, oraz by pociągnąć sprawców do odpowiedzialności za popełnione przestępstwa.

Niepomijanie nikogo

10. Zawarte w programie do roku 2030 zobowiązanie do niepomijania nikogo i do starania się dotrzeć najpierw do tych, którzy są najdalej, musi być stosowane równomiernie do ludzi dotkniętych kryzysami humanitarnymi i klęskami, także do uchodźców i osób wewnętrznie przesiedlonych. UE i jej państwa członkowskie ponownie przypominają o swoim zobowiązaniu, by umieścić ludzi w centrum działań humanitarnych. Kobiety, dzieci, osoby starsze oraz osoby niepełnosprawne są nieproporcjonalnie bardziej narażone na skutki klęsk i konfliktów. W działaniach humanitarnych należy uwzględniać ich konkretne potrzeby i zdolności oraz zapewnić ich udział w trakcie reagowania.
11. UE i jej państwa członkowskie proponują nowe, ukierunkowane na rozwój ramy polityki, której celem jest rozwiązywanie kwestii przymusowych wysiedleń, a także pomoc humanitarna. Podejście to przedstawiono w komunikacie Komisji pt. „Życie z godnością – od uzależnienia od pomocy do samowystarczalności: przymusowe wysiedlenia a rozwój”⁶. Celem tego podejścia jest wspieranie samowystarczalności i odporności osób przesiedlonych i społeczności je przyjmujących przez zapewnianie trwałych środków do życia oraz dostępu do podstawowych usług, w tym edukacji na wszystkich poziomach. Ramy te będą opierać się na ogólnym porozumieniu między darczyńcami międzynarodowymi, rządami przyjmującymi, społecznościami lokalnymi, społeczeństwem obywatelskim oraz samymi przesiedlonymi mającym na celu poprawę warunków życia podczas przedłużającego się przymusowego przesiedlenia i uzyskanie trwałych rozwiązań prowadzących do zakończenia przesiedleń i łagodzących skutki, jakie dla krajów przyjmujących mają przemieszczenia ludzi na wielką skalę.

---

⁶ 8339/16, COM(2016) 234.

12. UE i jej państwa członkowskie zajmują się wielowymiarowymi podstawowymi przyczynami bieżącego kryzysu uchodźczego i szerzej zakrojonych przymusowych przesiedleń, także poprzez wzmożenie starań na rzecz zapobiegania konfliktom, rozwiązywanie bieżących konfliktów i zmierzanie się z wyzwaniami zmian klimatu oraz pogwałceniami praw człowieka, które to zjawiska są główną siłą napędową przymusowych przesiedleń. UE i jej państwa członkowskie będą nadal propagować zbiorową globalną reakcję na podstawowe przyczyny przymusowych przesiedleń, przyczyniać się do znalezienia trwałych rozwiązań i tworzenia odporności w społecznościach znajdujących się w niekorzystnej sytuacji.
13. UE i jej państwa członkowskie są zobowiązane do zapewnienia pełnego i równego udziału i reprezentacji kobiet i dziewcząt w zmniejszaniu ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi, zapobieganiu konfliktom i rozwiązywaniu ich, odbudowie pokonfliktowej i rehabilitacji oraz we wszystkich etapach pomocy humanitarnej i rozwoju. Ponownie potwierdzamy zobowiązanie do przestrzegania rezolucji nr 1325 Rady Bezpieczeństwa ONZ i dalszych rezolucji oraz do pełnego wdrożenia unijnego planu działania w sprawie równości płci na lata 2016–2020⁷, który przedstawia ukierunkowane na wyniki ramy służące propagowaniu programu na rzecz równości płci i upodmiotowienia kobiet we wszystkich stosunkach zewnętrznych UE. Rada zachęca wszystkie państwa członkowskie UE do przyłączenia się do komunikatu wzywającego do działania w celu ochrony przed przemocą ze względu na płeć⁸ oraz do wdrażania planu działania⁹.

---

⁷ Wspólny dokument roboczy „Równość płci i wzmocnienie pozycji kobiet: jak odmienić los dziewcząt i kobiet w kontekście stosunków zewnętrznych UE w latach 2016–2020” załączony do konkluzji Rady dotyczących planu działania w sprawie równości płci na lata 2016–2020 (13201/15).

⁸ Inicjatorami komunikatu dotyczącego apelu o podjęcie działań w zakresie ochrony przed przemocą ze względu na płeć w sytuacjach nadzwyczajnych byli w listopadzie 2013 r.: brytyjski Departament ds. Rozwoju Międzynarodowego (DFID) oraz szwedzka Agencja ds. Międzynarodowej Współpracy na rzecz Rozwoju (SIDA);
https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/256872/Final_Communique_v_11_Nov_4.pdf

⁹ Plan działania dotyczący apelu o podjęcie działań na lata 2016–2020 został zainicjowany przez amerykańskiego sekretarza stanu Johna Kerry'ego i szwedzką minister spraw zagranicznych / wicepremier Szwecji Margot Wallström w dniu 1 października 2015 r. na posiedzeniu wysokiego szczebla przy okazji 70. sesji Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku;
<http://reliefweb.int/sites/reliefweb.int/files/resources/Call-to-Action-Roadmap.pdf>

14. UE i jej państwa członkowskie będą nadal pogłębiać starania na rzecz poradzenia sobie z siłami napędzającymi niekorzystne sytuacje oraz w celu ochrony rezultatów rozwoju. UE i jej państwa członkowskie w szczególności dostrzegają potrzebę lepszych powiązań między pomocą humanitarną i współpracą na rzecz rozwoju, poczynając od etapu przedkryzysowego, by lepiej przewidywać kryzysy lub klęski żywiołowe, lepiej się na nie przygotować i reagować, oraz by budować odporność. Niezwykle ważne będzie tworzenie synergii między odpowiednimi instrumentami, także tymi związanymi ze zmianą klimatu, zmniejszaniem ryzyka klęsk żywiołowych i eliminowaniem ubóstwa.
15. UE i jej państwa członkowskie zobowiązują się do dopilnowania, by międzynarodowy system humanitarny był w stanie stawić czoła bieżącym i przyszłym wyzwaniom w sposób solidny i przewidywalny. Wymaga to silnego, dobrze umocowanego przywództwa zarówno na szczeblu międzynarodowym, jak i lokalnym, wspólnych ocen i analiz ryzyka, skupienia się na wysokiej jakości wynikach uzyskiwanych poprzez zbiorowe działania w całym systemie oraz większej odpowiedzialności. UE i jej państwa członkowskie apelują o wspólne działania humanitarne, które przełamują izolację i grupują rządy dotknięte kryzysem, agencje ONZ, organizacje pozarządowe, Międzynarodowy Czerwony Krzyż i Czerwony Półksiężyc, sektor prywatny, organizacje wyznaniowe i inne ugrupowania, na podstawie porównywalnych korzyści każdego sektora.
16. Niezbędne są lokalne odpowiedzialność i przywództwo. Pomoc humanitarna powinna być dostarczana w jak największym zakresie na szczeblu lokalnym, oraz na szczeblu międzynarodowym w miarę zapotrzebowania, przy pełnym poszanowaniu zasad humanitarnych. Niezwykle ważne są budowanie zdolności i upodmiotowienie osób na szczeblu lokalnym. W miarę możliwości będziemy propagować sposoby umożliwienia podmiotom lokalnym lepszego przewidywania i łagodzenia ryzyka oraz przygotowania się na kryzysy i reagowania na nie.
17. Do zapewnienia sprawnej i skutecznej reakcji na rosnące potrzeby humanitarne ważne są innowacyjne metody podejścia, partnerstwa, finansowanie i technologia, a także korzystanie z nauki i badań naukowych. Rewolucja cyfrowa może sprzyjać przejrzystości i odpowiedzialności, zwłaszcza w odniesieniu do ludzi dotkniętych kryzysem. UE i jej państwa członkowskie popierają współpracę wielu zainteresowanych stron, by wykorzystywać doświadczenia z sektora prywatnego i akademickiego do rozwijania skutecznej i opartej na zapotrzebowaniu innowacji humanitarnej.

Inwestowanie w ludzkość

18. UE i jej państwa członkowskie z zadowoleniem przyjmują sprawozdanie Panelu Wysokiego Szczebla ds. Finansowania Działań Humanitarnych i koncentrację tego sprawozdania na zmniejszaniu potrzeb humanitarnych, pogłębianiu i poszerzaniu bazy zasobów oraz poprawie dostarczania pomocy.
19. UE i jej państwa członkowskie wyrażają uznanie dla szczodrych wkładów dokonywanych przez innych darczyńców i zachęcają wszystkie państwa do podjęcia swojej części odpowiedzialności za ludzkość, zgodnie z ich zdolnościami i w oparciu o zasady humanitarne. UE i jej państwa członkowskie zachęcają do poszerzania bazy finansowania, także przez większy udział obywateli, społeczeństwa obywatelskiego, sektora prywatnego, islamskich finansów społecznych, wielostronnych banków rozwoju w ramach ich odpowiednich mandatów oraz przez inne środki.
20. UE i jej państwa członkowskie z zadowoleniem przyjmują tzw. „wielki układ” między darczyńcami a organizacjami humanitarnymi i zachęcają obie strony do podjęcia niezbędnych reform, by zapewnić wydatkowanie funduszy w najbardziej sprawny i skuteczny sposób, przy pełnej przejrzystości i odpowiedzialności zarówno wobec ludzi dotkniętych kryzysem, jak i podatników. UE i jej państwa członkowskie zachęcają ONZ do zakończenia realizacji programu transformacji i do przejścia w stronę sprawności opartej na współpracy oraz wyników zbiorczych.

Wdrożenie i sprawozdawczość

21. Powodzenie Światowego Szczytu Humanitarnego będzie zależeć od terminowego wdrożenia wszystkich zobowiązań zainteresowanych stron. UE i jej państwa członkowskie apelują o stanowcze przywództwo ONZ, by zapewnić obejmujące wszystkich, odpowiedzialne, przejrzyste i sprawne działania następcze. Będziemy składać regularne sprawozdania z realizacji naszych zobowiązań i zachęcać pozostałe zainteresowane strony, by również tak czyniły.